

4 664

13/503/A

Beschikking nr. 13/

170

Repertorium nr. 13/

7147

**DE BESLAGRECHTER IN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING UITGESPROKEN**

, wonende te

Eiser.

Ter zitting vertegenwoordigd door mr.

, advocaat te

Tegen:

, Rekenplichtige van het Herstelfonds, namens het Vlaams

Gewest, met burelen te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19/22.

Verweerster.

Ter zitting vertegenwoordigd door mr.

, advocaat te

1. Procedure

De beslagrechter heeft kennisgenomen van:

1. de inleidende dagvaarding van 7 maart 2013 betekend door gerechtsdeurwaarder, met standplaats te ;
2. de conclusie van eiser en de syntheseconclusie van verweerster;
3. de stukken van partijen.

De beslagrechter heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 7 november 2013, waarna de zaak in beraad werd genomen.

2. Feiten

Eiser is zaakvoerder van

met zetel te

Op 2 oktober 2006 stelde het Agentschap Inspectie RWO vast dat wederrechtelijke bouwwerken had uitgevoerd op het perceel gelegen te . Er werd meer bepaald een magazijn/loods opgericht voor bedrijfsmatige doeleinden.

Het Agentschap gaf ter plaatse een mondeling bevel tot staking van de werken, hetgeen op 4 oktober 2006 schriftelijk werd bekrachtigd.

Op 13 december 2011 stelde het Agentschap Inspectie RWO vast dat het stakingsbevel was doorbroken, aangezien er inmiddels zonnepanelen op het dak van de loods waren geplaatst.

De rekenplichtige van het Herstelfonds legde aan [ ] een administratieve geldboete op van 5.000 euro. Ook aan eiser werd op 20 april 2012 een administratieve geldboete van 5.000 euro opgelegd.

Bij brief van 15 mei 2012 aan het Agentschap betwistte de raadsman van eiser dat de administratieve boete zowel door [ ] als door haar zaakvoerder verschuldigd zou verschuldigd. Er werd aangegeven dat er bereidheid was om één administratieve geldboete te betalen.

De Stedenbouwkundige Inspecteur verklaarde op 15 mei 2012 het verzoek van eiser tot kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboete onontvankelijk.

Enkel [ ] ging nadien over tot betaling van de administratieve geldboete. Eiser bleef betwisten dat ook hij de administratieve geldboete verschuldigd was.

De rekenplichtige van het Herstelfonds besliste om de administratieve geldboete in te vorderen bij dwangbevel, dat door de Stedenbouwkundige Inspecteur geïmprimeerd en uitvoerbaar verklaard werd op 11 januari 2013, waarna een betalingsbevel werd betekenden aan eiser betekend werd bij gerechtsdeurwaardersexploit op 23 januari 2013.

Aangezien eiser niet overging tot betaling, legde de gerechtsdeurwaarder op 1 maart 2013 uitvoerend beslag op roerende goederen voor een totaalbedrag van 5.537,80 euro.

Bij dagvaarding van 7 maart 2013 tekende eiser verzet aan bij de beslagrechter.

3. Vordering

Eiser verzoekt de beslagrechter:

- te zeggen voor recht dat verwerende partij volledig ten onrechte overging tot het vervolgen van de gedwongen uitvoering ten opzichte van zijn privé afgeschelden vermogen voor een overtreding begaan op een verbod enkel opgelegd aan [ ] , dit bij exploit van dwangbevel van 23 januari 2013 en bij exploit van uitvoerend beslag op roerende goederen van 1 maart 2013;
- de gedwongen uitvoering ingevoige het dwangbevel van 23 januari 2013 en het exploit van uitvoerend beslag op roerende goederen van 1 maart 2013 nietig te verklaren;
- verweerder verbod op te leggen enige verdere uitvoeringsdaad te stellen ten opzichte van het patrimonium van eiser, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per overtreding vanaf 8 dagen na de betekening van de te wijzen beschikking;
- verweerder te veroordelen tot een schadevergoeding van 1.000 euro, meer de vergoedende intrest aan wettelijke intrestvoet vanaf 1 maart 2013 en gerechtelijke

intresten;
- verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

4. Beoordeling

4.1. Verzet van eiser tegen het dwangbevel

Eiser vraagt de beslagrechter om te zeggen voor recht dat verweester volledig ten onrechte overging tot het vervolgen van de gedwongen uitvoering ten opzichte van zijn privé afgescheiden vermogen voor een overtreding begaan op een verbod enkel opgelegd aan _____, en om de gedwongen uitvoering bijgevolg nietig te verklaren.

Eiser argumenteert dat verweester volledig ten onrechte miskende en negeerde dat eiser enkel handelde als zaakvoerder van _____ en dat al zijn handelingen uitsluitend aan de bvba moeten worden toegerekend op grond van zijn mandaat (artikel 1997 B.W.).

Verweester is van oordeel dat de vordering van eiser er in werkelijkheid toe strekt om te horen zeggen dat de aan hem opgelegde administratieve geldboete niet verschuldigd is. Volgens verweester komt dit neer op een beoordeling van de grond van de zaak, die niet toekomt aan de beslagrechter. In haar conclusie verzoekt zij de beslagrechter in hoofdorde om het verzet van eiser ontoelaatbaar te verklaren.

De beslagrechter stelt vast dat eiser zich in feite verzet zowel tegen het dwangbevel betekend op 23 januari 2013 als tegen het uitvoerend beslag op roerende goederen betekend op 1 maart 2013.

Bijgevolg moet het standpunt van verweester worden bijgetreden dat het verzet tegen het dwangbevel neerkomt op een beoordeling ten gronde, waarvoor de beslagrechter geen rechtsmacht heeft.

De beslagrechter kan immers enkel oordelen over de rechtmatigheid en de regelmatigheid van het beslag en mag niet ingrijpen in de materieelrechtelijke verhoudingen tussen de partijen.

Bijgevolg verklaart de beslagrechter zich zonder rechtsmacht wat betreft het verzet van eiser tegen het dwangbevel betekend op 23 januari 2013.

Ten overvloede merkt de beslagrechter nog op dat eiser het verzet tegen het dwangbevel niet heeft gedaan binnen de termijn van 30 dagen na de betekening van het dwangbevel (hier op 23 januari 2013), zoals vereist door art. 157 §4 van het Decreet van 18 mei 1999 (art. 6.1.50 VCRO).

4.2. Verzet van eiser tegen het uitvoerend beslag op roerend goed.

De beslagrechter kan daarentegen wel kennis nemen van het verzet betekend bij dagvaarding van 7 maart 2013 tegen het uitvoerend beslag op roerend goed betekend op 1 maart 2013 en verklaart dit ontvankelijk.

Meer bepaald kan de beslagrechter het uitvoerend beslag op zijn regelmatigheid en rechtmatigheid controleren, zonder evenwel in te grijpen in de materieelrechtelijke verhouding tussen partijen.

Eiser toont niet aan dat het uitvoerend beslag op roerend goed gelegd bij exploit van 1 maart 2013 onregelmatig dan wel onrechtmatig zou zijn. In tegenstelling tot wat eiser voorhoudt, werd het voornoemde beslag gelegd krachtens een uitvoerbare titel en wegens vaststaande en zekere zaken. In dit verband kan nogmaals worden opgemerkt dat eiser niet tijdig verzet heeft aangetekend tegen het dwangbevel betekend op 23 januari 2013.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

Wij, _____, beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement Tongeren, bijgestaan door _____, griffier,

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg,

Verklaart zich zonder rechtsmacht wat betreft het verzet van eiser tegen het dwangbevel betekend op 23 januari 2013.

Verklaart het verzet van eiser tegen het uitvoerend beslag op roerend goed gelegd bij exploit van 1 maart 2013 ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding, voor eiser begroot op 227,38 euro dagvaardingskosten en rolrecht en 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding en voor verweerster begroot op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding.

Stelt vast dat deze beschikking van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad is.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 5 december 2013.